

ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛЬОВИХ РІШЕНЬ ФОРМИ ЖІНОЧИХ ВЕЧІРНІХ СУКОНЬ

Н. В. МАЗУР, І. Г. СОЛОНЕНКО
Вінницький інститут конструювання
одягу і підприємства

В асортименті сучасного одягу набуває розповсюдження жіноча вечірня сукня, яка призначена для урочистих подій. На сьогоднішній день для виявлення закономірностей змінювання розвитку стильових рішень жіночої вечірньої сукні в історичному аспекті основним і найбільш інформаційним є графічний метод зображення, запропонований Т.В. Козловою, оскільки він дозволяє виявити зв'язок між окремими структурними параметрами і геометричним образом форми. Визначення основних базових форм вечірньої сукні, виявлення закономірностей їх змінювання у часовому розвитку є актуальним.

Механізм сприйняття предмету базується на тому, що людським оком, насамперед, сприймається об'єкт як сукупності точок фіксації, що групуються навколо кутів зображення фігури [1].

Отже, точки максимальної кривизни і перетинів контуру є найважливішими точками, оскільки з'єднання їх прямими лініями утворює просту геометричну фігуру – геометричний символ (ГС), що несе в собі інформацію про форму і не спотворює сутність досліджуваного об'єкта [1, 2].

Таким чином, для обґрунтування особливостей виникнення нової форми жіночої вечірньої сукні, насамперед необхідно провести її до ГС. Визначення ГС форми жіночої вечірньої сукні створюють умови для визначення базових форм і обґрунтування динаміки їх часового розвитку.

Метою роботи є дослідження процесу формоутворення жіночої вечірньої сукні на основі встановлення циклу розвитку базових форм.

Для досягнення поставленої мети в роботі передбачено вирішення таких завдань:

- дослідження характерних силуетів корсета в історичному аспекті;
- побудова технічних ескізів змодельованої вечірньої сукні жіночої фігури для аналітичного обґрунтування геометричних символів базових форм сучасної вечірньої сукні;
- прогнозування розвитку кривих зміни базових форм одягу з екстраполяцією до форм жіночої вечірньої сукні.

Для виявлення закономірностей будови форми вечірньої сукні в історичному аспекті з урахуванням рекомендацій [1-3], дослідження

виконанні поетапно. На першому етапі сформовано каталог моделей вечірніх суконь різних історичних епох. На другому етапі, який передбачає побудову технічного ескізу жіночої фігури, розмір 164-88-92, та розрахунок коефіцієнту переходу, досліджено силуетні лінії вечірньої сукні в технічному ескізі. На третьому етапі, на основі визначення геометричних символів форми вечірньої сукні, виділені три його базові форми для кожного історичного періоду. Заключний четвертий етап полягає у встановленні циклу розвитку базових форм сучасної вечірньої сукні.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що визначено та узагальнено геометричні символи базових форм жіночої вечірньої сукні. Базуючись на результатах досліджень встановлені математичні моделі, які підтверджують циклічність розвитку базових форм вечірньої сукні в досліджуваному періоді серед жіночого асортименту одягу. Виявлено, що модель змінювання силуетних рішень вечірньої сукні є найбільш наближеною до теоретичної моделі трапецевидної форми.

Література:

1. Козлова Т.В. Основы теории проектирования костюма: Учеб. Для вузов / Т. В Козлова. – М. : Легпромбытиздат, 1988. – 352 с.
2. Матузова Е.М. Разработка конструкций изделий по моделям / Е.М. Матузова, Н. С. Гончарук, Р. И. Соколова. – М. : Легкая индустрия, 1975. – 248 с.
3. Изделия швейные. Типовые фигуры женщин. Размерные признаки для проектирования одежды: ОСТ 17-326-81. – М. : ЦНИИТЭИлегпром, 1981. – 109 с.